

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Είναι έκτεταμένοι καὶ κρίσιμοι οἱ διεθνεῖς μετασχηματισμοὶ στὴν ἐποχή μας. Ἡ Ἀκαδημία ἀναμένεται νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ προβλήματα τῶν νέων καιρῶν καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς προσδοκίες τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χώρας.

‘Ως κληρονόμος καὶ διάδοχος τῆς Πλατωνικῆς Ἀκαδημίας, θεμελιώθηκε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ ἔθνικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, πάνω στὶς ἰδέες καὶ προτάσεις ποὺ συνέδεσαν τὴν λύτρωση καὶ τὴν πορεία τοῦ Ἐθνους μὲ τὴν πνευματική του παράδοση. Μὲ ἡμερομηνίᾳ 10 Ἀπριλίου 1824, ὅμαδα λογίων καὶ ἀγωνιστῶν «...κοινῇ ψήφῳ... ἀπεφάσισαν... νὰ κινηθῶσιν πρὸς διοργανισμὸν ἐνὸς Ἀκαδημαϊκοῦ Καταστήματος...», κατὰ τὴ διατύπωση τοῦ κειμένου ἐκείνου. Ἡ πρόταση συζητήθηκε στὸ «Βουλευτικόν», ἀλλ’ οἱ πολεμικὲς ἐνέργειες τοῦ Ἀγώνα δὲν ἐπέτρεψαν νὰ δοθεῖ συνέχεια. Ἡ πρωτοβουλία ὅμως ἐκείνη, λίγα χρόνια μετὰ τὸ ξεκίνημα τοῦ Ἀγώνα, ἐπιβεβαιώνει ὅτι μέσα στὴ δίνη τῆς ἔθνεγερσίας καὶ τῶν συγκρούσεων, οἱ Ἀγωνιστὲς ἀπέβλεπαν στὴν ἕδρυση καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ εἰναι ἐπίσης χαρακτηριστικὸ δὲ ἡ ἰδέα καὶ πρόταση δὲν ἔσβησε. Τὴν ἐπανέφεραν μὲ ἐπιμονὴ διακεκριμένοι λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες, καθὼς καὶ πολιτικοὶ καὶ ἀγωνιστές. Καὶ δταν ἀναγγέλθηκε τὸ 1856 ἡ ἀπόφαση τοῦ Σίμωνα Σίνα νὰ προσφέρει τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ κτιρίου, ἡ προσφορὰ χαρακτηρίσθηκε «ἔθνικὰ βαρυσήμαντη». Παρενεβλήθησαν ὅμως καὶ στὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν, καθυστερήσεις ἀπὸ διαφωνίες ἐπὶ θεμάτων ὅργανωσης καὶ λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας. Τὶς ἀναβολὲς ἐκεῖνες δὲν κατόρθωσε νὰ ὑπερνικήσει ὁ Χαρίλαος Τρικούπης οὕτε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος τριάντα χρόνια ἀργότερα — παρὰ τὸ δὲ καὶ οἱ δύο ὑποστήριζαν τὴν πνευματικὴν καὶ ἔθνικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας. Εἶχε ἐνσταλαχθεῖ ὅμως στὴν ψυχὴ τῶν ἀγωνιζομένων Ἐλλήνων ἡ ἐπίγνωση τῆς βαρύνουσας συμβολῆς τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πάντοτε προσέδωσε μεγάλη σημασία στὸ ἔρευνητικὸ ἔργο καὶ τὴ συμβολὴ τῶν Ἐρευνητικῶν τῆς Κέντρων. Τὴν ἐνίσχυσή τους μὲ σύγχρονο ἔξοπλισμὸ φρόντισε ὁ ἀπερχόμενος Πρόεδρος. Σημαντικὴ εἰναι ἡ πρόοδος πρὸς τὸν ἐκσυγχρονισμὸ καὶ τὴν ἀναδιοργάνωση τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ τὴν ἀποφασιστικὴ κινητοποίηση καὶ τὶς ἐνέργειες τοῦ 1990 καὶ τὴν ἐξασφάλιση τῶν σύγχρονων διεθνῶν διασυνδέσεων, ποὺ ἀνοίγουν σημαντικοὺς ὅρίζοντες στὴν ἐπιστημονικὴ ἐπικοινωνία τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς χώρας. Εἰναι ἀνάγκη οἱ προσπάθειες αὐτὲς νὰ διοκληρωθοῦν καὶ ἀξιοποιηθοῦν. Ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιωχθεῖ συστηματικὴ προαγωγὴ ἔρευνητικῶν συνεργασιῶν τῆς Ἀκαδημίας μὲ Πανεπιστή-

μια και σοβαρά ίδρυματα ή δημόσιες ζέξιων έρευνητῶν σε διάκληρη τή χώρα. Τέτοιες πρωτοβουλίες θὰ ένισχύουν και τή δραστηριοποίηση ἀπομακρυσμένων και ἀκριτικῶν περιοχῶν, όπως ή Θράκη και τὸ Αἰγαῖο — στὸ πνεῦμα τῶν προτάσεων τῆς 'Ακαδημίας στήν ἀνάλυση και ἔρευνα τοῦ 1994 γιὰ τήν 'Αναπτυξή τῆς Θράκης. Εἶναι ἔκδηλο τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ἀνταλλαγὴ σκέψεων και συνεργασία ἀπὸ 'Ακαδημίες τῶν 'Ανατολικούρωπαϊκῶν χωρῶν, ίδιαίτερα τῶν Βαλκανικῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν ὅποιων ἀναμένεται νὰ ἐπισκεφθοῦν τήν 'Ακαδημία μας μέσα στὸ 1996. Εἶναι εὐρύτερης σημασίας ή γόνιμη ἀνταπόκριση τοῦ 'Ιδρυματος στὶς πρωτοβουλίες αὐτές. Καὶ εἶναι ἀξεις ἐνθάρρυνσης οἱ συνεργασίες μὲ ἀναγνωρισμένα έρευνητικὰ ίδρυματα τοῦ ἔξωτερικοῦ. Μέσα στὸ πρῶτο ἔξαμηνο τοῦ 1996 θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ Τέταρτο Διεθνὲς Συνέδριο Γεωμετρίας στή Θεσσαλονίκη, ὅστερ ἀπὸ πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου 'Ερευνας Θεωρητικῶν Μαθηματικῶν τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν και τοῦ Τομέα Γεωμετρίας τοῦ Πανεπιστ. Θεσσαλονίκης.

'Η ἔκρηκτική ἐπιτάχυνση τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας, και ή εὐρύτατη ἐπέκταση τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν θέτουν νέα προβλήματα και διανοίγουν νέες προοπτικές. Εἶναι σοβαρή ή διεύρυνση τῆς ἔρευνας και τῶν ἐφαρμογῶν τῆς στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες, ἀλλὰ και σὲ νέες κατευθύνσεις ἀνάλυσης στή Φιλοσοφία και τήν 'Ιστορία, καθὼς και στὶς 'Ηθικὲς και Πολιτικὲς 'Επιστῆμες. Στὶς ἔξελίζεις αὐτές ηδη μετέχουν και συμβάλλουν 'Ακαδημαϊκοί, καθὼς και τὰ 'Ερευνητικὰ Κέντρα, ἀλλ' εἶναι δυνατή ή ἐπέκταση και ἐμβάθυνση αὐτῶν τῶν συνεργασιῶν. Στὸ νέο κόσμο ποὺ διαμορφώνεται, εἶναι ἐπιτακτική ή συστηματική και ἐνεργὸς συμμετοχὴ τοῦ ἐλληνικοῦ πνευματικοῦ και ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Μὲ τήν παρουσία αὐτή θὰ ἐνισχυθεῖ και ή γενικότερη διεθνής ἐπιρροή τῆς χώρας. Σὲ ἔξελιξη εἶναι ἐπίσης ή ἐπέκταση τῶν πολιτισμικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν. Οἱ ἀνησυχίες και ή ἀναζήτηση νέων τρόπων ἔκφρασης στὶς Καλές Τέχνες, δύνηγοῦν σὲ ἀξιοπρόσεκτα ἀποτελέσματα. 'Απὸ τήν ἐνθάρρυνση και ἀξιοποίηση τῆς συνολικῆς αὐτῆς ἐπικοινωνίας, εἶναι δυνατὸ νὰ ἐνδυναμωθεῖ τὸ δημιουργικὸ ἔργο και στήν 'Ελλάδα και ή προσέγγιση και συνεννόηση μὲ ἀλλους λαούς.

Οἱ σύγχρονοι διεθνεῖς μετασχηματισμοὶ προάγουν τή διαμόρφωση εὐρύτερων οἰκονομικο-πολιτικῶν ἐνοτήτων. 'Η ἐπιστημονικὴ πρόοδος ὁδηγεῖ σὲ διαρκῶς μεγαλύτερη ἔξειδίκευση και συγκέντρωση τῆς παραγωγῆς και στήν ἐπέκταση τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου και τῶν διεθνῶν νομισματοπιστωτικῶν συναλλαγῶν. 'Η ἐνεργὸς και γόνιμη συμμετοχὴ στή διαδικασία αὐτή γίνεται ἐπιτακτική γιὰ τήν οἰκονομική και γενικότερη πρόοδο κάθε λαοῦ. Εἶναι ίδιαίτερα σημαντική ή παρουσία και συμμετοχὴ στὶς ἔξελίζεις αὐτές τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν γεωπολιτικῶν του χαρακτηριστικῶν και τῆς πνευματικῆς του παράδοσης, ποὺ ἐπηρέασε τοὺς δεσμούς του

ἰδίως — ἀλλ' ὅχι μόνον — μὲ τὸ Δυτικὸ Κόσμο. Συνδέεται ἐπίσης ἡ διαδικασία αὐτή, μὲ ὅλο καὶ ταχύτερη ἐπέκταση τῶν ἔξαγωγῶν ύλικῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Ἡ διαρκῶς ἴσχυρότερη αὐτὴ «ἐξωστρέφεια», ὑπαγορεύει ταχύτερο καὶ βαθύτερο προσανατολισμὸ τοῦ συνόλου τῶν δραστηριοτήτων πρὸς τὸν ὑπόλοιπο κόσμο. Οἱ ἀλλαγὴς αὐτὲς γιὰ μιὰ μικρὴ καὶ οἰκονομικὰ ἀσθενέστερη χώρα — ὅπως ἡ Ἐλλάδα — ἐπιτάσσουν σχηματισμὸ μεγαλύτερων ἐπιχειρήσεων μὲ ἔξειδικευμένο προσωπικὸ καὶ προχωρημένες τεχνικές καὶ δργανωτικές μεθόδους. Ο ἔξωστρεφῆς προσανατολισμὸς ὑφισταμένων ἡ ἐπέκτεινομένων ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδίως ἡ ἀνάπτυξη συνεργασιῶν γιὰ ἔξαγωγικὲς κυρίως δραστηριότητες, ἀποτελεῖ πρωταρχικὴ ἐπιδίωξη ποὺ ἀπὸ πολλὲς κατευθύνσεις ἐνδείκνυται νὰ ἐνισχυθεῖ μὲ τὸ συστηματικὸ ἐκσυγχρονισμὸ τῆς χώρας. Καὶ αὐτονόητα ἡ διαδικασία αὐτὴ συνδέεται μὲ τὴν ἐπιτακτικὴ γιὰ τὸ λαὸ καὶ τὸν τόπο ἐνδυνάμωση καὶ ἀνύψωση τῆς ἐκπαίδευσης ὅλων τῶν κατευθύνσεων καὶ βαθμίδων. Οἱ ἀλλαγὴς αὐτὲς ἔξασφαλίζουν τὴν πρόοδο τῆς χώρας καὶ τὴν ἐντονώτερη συμμετοχή της στὶς παγκόσμιες ἔξελίξεις.

Μὲ τὴ λήξη τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου καὶ τὸν περιορισμὸ τῆς ἀπειλῆς παγκόσμιας σύρραξης, ἀναζωπυρώθηκαν ἐθνικιστικὲς ἀντιθέσεις καὶ σημειώθηκαν ἔνοπλες ἀναμετρήσεις. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μεγάλη τραγωδία τῆς Γιουγκοσλαβίας, σὲ διάφορες περιοχὲς τῆς γῆς ἐκδηλώθηκαν βαριὲς συγκρούσεις μὲ θύματα παιδιὰ καὶ ὄλλες κατηγορίες ἀμάχων. Σοβαρὴ εἶναι καὶ ἡ ἐπέκταση τῆς ἐγκληματικότητας καὶ τῆς διαφθορᾶς, τῆς χρήσης ναρκωτικῶν καὶ τῆς διάδοσης τῶν ἀπειλητικῶν σύγχρονων ἀσθενειῶν. Οἱ ἐμπειρίες καὶ ἀπειλὲς αὐτές, προκαλοῦν ἀβεβαιότητα καὶ ἀνασφαλεια καὶ ὑπαγορεύουν διεθνῆ συνεργασία καὶ συνεννόηση γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους. Γίνεται ἔτσι ἐπιτακτικὴ ἡ ἐνδυνάμωση τῆς Εύρωπαϊκῆς "Ενωσης γιὰ ν' ἀσκήσει μιὰν εὐρύτερη καὶ ἴσχυρότερη ἐπιφροὴ εἰρήνης καὶ προόδου, δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπιᾶς. Ἡ προοπτικὴ αὐτὴ ἀπαιτεῖ ἐμβάθυνση καὶ ἴσχυροποίηση τῶν θεσμῶν τῆς Εύρωπαϊκῆς "Ενωσης. Αὐτὸ ἐπιβάλλεται καὶ γιὰ τὴ διεύρυνσή της στὶς 'Ανατολικὲς καὶ Νοτιο-ανατολικὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη σχέσεων εἰρήνης καὶ μονιμότερης συνεργασίας μὲ τὴ Ρωσία. Εἶναι ἀναγκαῖες οἱ μεταβολὲς αὐτὲς καὶ γιὰ τὶς οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς «συνδέσεις» μὲ τὶς Βορειο-ἀφρικανικὲς μεσογειακὲς χῶρες. Ἡ Εύρωπαϊκὴ "Ενωση τῶν 15 χωρῶν - μελῶν καὶ 360 ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων σήμερα, εἶναι ἀνάγκη νὰ προετοιμασθεῖ γιὰ τὴν Εύρωπαϊκὴ "Ενωση τῶν 30 περίπου χωρῶν-μελῶν μὲ συνολικὸ πληθυσμὸ μεγαλύτερο τῶν 500 ἐκατομμυρίων — μετὰ τὴν πρώτη δεκαετία τοῦ 21ου αἰώνα.

Σὲ σχέση μὲ τὶς διαγραφόμενες αὐτὲς ἔξελίξεις καὶ προοπτικὲς πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν δύο σοβαρὰ θέματα:

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀνάγκη, στὴν Εὐρωπαϊκὴ Διακυβερνητικὴ Διάσκεψη τοῦ 1996, νὰ θεμελιωθεῖ ὁ δ μ ο σ π ο ν δι α κ δις χαρακτήρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς "Ενωσης μὲ κ οι ν ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ ἀμυνας. Οἱ κοινές πολιτισμικές ρίζες τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ὑπαγορεύουν καὶ ἐπιτρέπουν συστηματικὴ καὶ βαθύτερη προσέγγιση καὶ συνεννόηση στὰ μεγάλα προβλήματα τῶν καιρῶν. Ἐπιβάλλεται ἡ σύνθεση αὐτὴ γιὰ νὰ ἔξασφαλισθεῖ βαθύτερη «συνοχὴ» μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν — σὲ ἀρμονία μὲ τὴ Συμφωνία τοῦ Μάαστριχτ. Θὰ ἐνθαρρυνθεῖ ἐπίσης ἡ βαθύτερη πολιτισμικὴ προσέγγιση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν νέων Ἀνατολικῶν καὶ Νοτιο-ανατολικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τῶν λαῶν τῆς παρευξίνειας περιοχῆς καὶ τῆς Μεσογείου. Πρὸς τὶς κατεύθυνσις αὐτές ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ οἱ δημιουργικές του δυνάμεις εἶναι ἀναγκαῖο καὶ δυνατὸ νὰ ἀναπτύξουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες γιὰ σύγχρονη οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ συνεργασία, ποὺ θὰ στηρίξει τὴ συνολικὴ πρόοδο τῶν λαῶν τῆς εὐρύτερης αὐτῆς περιοχῆς.

Τὸ δεύτερο βαρυσήμαντο θέμα ἀναφέρεται στὴν Εὐρωπαϊκὴ Νομισματικὴ "Ενωση. Οἱ πρόσφατες ἀποφάσεις γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ἐνιαίου εὐρωπαϊκοῦ νομίσματος στηρίζονται σὲ συγκεκριμένες διατάξεις τῆς Συμφωνίας τοῦ Μάαστριχτ. Ἡ νομισματικὴ ἔνωση εἶναι κορυφαίας σημασίας θεσμὸς καὶ στήριγμα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιδιώξεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς "Ενωσης. Θὰ εἶναι ὅμως ἀποτελεσματικὴ ἡ Νομισματικὴ "Ενωση, μόνον ἀν μετάσχουν ὅλες οἱ χῶρες-μέλη καὶ ἀν ἐφαρμοσθοῦν ὅλες οἱ ἀρχές τῆς Συμφωνίας τοῦ Μάαστριχτ, ἐπομένως καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν ἀνισοτήτων μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς "Ενωσης, μὲ ἐνδυνάμωση τῆς εὐρωπαϊκῆς περιφερειακῆς ἀνάπτυξης. Ἡ ἐπιδίωξη αὐτὴ συνδέεται μὲ συνεχῆ στήριξη μιᾶς σύγχρονης Εὐρωπαϊκῆς Κοινωνικῆς Προστασίας, ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴν ἀποτελεσματικὴ λειτουργία καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς καὶ Νομισματικῆς "Ενωσης, ἐνῶ συγχρόνως θὰ ἐνδυναμώσει τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς καὶ τὴ δημόσια ζωὴ στὶς χῶρες-μέλη μὲ συνεννόηση καὶ προσέγγιση τῶν πολιτικῶν κοιμάτων σὲ σύνθετα προγράμματα οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, κοινωνικῆς προστασίας καὶ πολιτισμικῆς προόδου. Οἱ ἐπιδιώξεις αὐτὲς συνδέονται μὲ βαθείες ἀλλαγές στὴ δημόσια ζωὴ γιὰ τὴν ὑπεύθυνη λειτουργία καὶ ἐνίσχυση τῶν ἐθνικῶν κοιμάτων δυνάμεων.

Τὰ ὅσα ἐπισημάνθηκαν ἔως ἐδῶ συνδέονται καὶ μὲ δρισμένα σοβαρὰ προβλήματα τῆς ἐλληνικῆς δημόσιας ζωῆς:

Πρῶτον, ἡ καταδίκη καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς κάθε μορφῆς αὐταρχισμοῦ σ' ὅλην τὴν Εὐρώπη ἐνδυναμώνει τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς. Ἡ δημόσια δράση καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συγκεντρώνεται στὴν προαγωγὴ τῆς

οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης σὲ συνδυασμὸ μὲ σταθερή, σύγχρονη κοινωνικὴ πρόοδο καὶ ἴδιαίτερη προσοχὴ σ' ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ βαθμίδες τῆς Ἐκπαίδευσης καὶ συνολικὴ φροντίδα γιὰ τὴν Ὑγεία. Ἡ ἀποτελεσματικὴ ἔθνικὴ προστασία συνδέεται μὲ τὴν ἰσχυροποίηση τῆς συμβολῆς καὶ δργανικῆς θέσης τῆς χώρας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ θὰ περιορίσει ψευδο-ἰδεολογικὲς ἀναμετρήσεις, ποὺ δχι σπάνια συγκαλύπτουν μικρο-πολιτικὲς ἐπιδιώξεις. Στὴν ὑπεύθυνη δημοκρατικὴ δργάνωση τῶν πολιτικῶν κομμάτων θὰ συμβάλουν δρισμένες νομοθετικὲς ἥ καὶ συνταγματικὲς μεταρρυθμίσεις, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ προτάθηκαν κατὰ καιρούς γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν καὶ τὴν ἐξυγίανση καὶ ἐνδυνάμωση τῆς λειτουργίας τῶν κομμάτων, ποὺ θὰ ὁδηγήσει καὶ στὴ μεταξύ τους συνεννόηση πάνω στὰ σοβορὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου.

Δεύτερον, ὁ συνδυασμὸς σύγχρονης οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου στὴν Ἐλλάδα ἀπαιτεῖ ἐπίμονη δημοσιονομικὴ ἐξυγίανση μὲ ἀποφασιστικὸ περιορισμὸ τοῦ βάρους τοῦ δημόσιου χρέους. Δραστικὴ Οἰκονομικὴ ἐξυγίανση ἀπαιτεῖται καὶ στοὺς δργανισμοὺς τοῦ εὐρύτερου δημόσιου τομέα. Εἶναι πρωταρχικὲς οἱ προϋποθέσεις αὐτὲς γιὰ ν' ἀπομακρυνθεῖ «ἡ λιτότητα». Ὁ ἀναγκαῖος ἐπίσης ἐξωστρεφὴς προσανατολισμὸς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ σταθερὴ καὶ ἰσχυρὴ ἄνοδο τῆς παραγωγικότητας καὶ ἀνταγωνιστικότητας, ποὺ ἀπαιτεῖ συνεννόησεις καὶ συμφωνίες μεταξὺ τῶν ἐργατο-ὑπαλληλικῶν δργανώσεων καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου. Εἶναι ἀναγκαῖες ἐπίσης συνεννόήσεις καὶ ρυθμίσεις γιὰ νὰ συγκεντρωθεῖ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος στὴν παραγωγὴ προϊόντων ὑψηλῆς ποιότητας, ποὺ ἐξασφαλίζουν ὑψηλὸ ἀγροτικὸ εἰσόδημα. Οἱ κυβερνητικοὶ χειρισμοὶ στὰ θέματα αὐτά, ἀλλὰ καὶ στὰ μεγάλα ζητήματα Ἐκπαίδευσης καὶ Δημόσιας Ὑγείας, ὅπως καὶ στοὺς χειρισμοὺς τῶν ἔθνικῶν θεμάτων, ἐπιβάλλουν σαφήνεια, σταθερότητα καὶ συνέπεια στὸ κυβερνητικὸ ἔργο.

Τρίτον, ἡ διεθνής ἐνίσχυση τῆς χώρας συνδέεται μὲ βαθύτερη προσέγγιση καὶ συνεργασία μὲ ἄλλους λαούς, σὲ πανανθρώπινη συνεννόηση, ποὺ μὲ συνέπεια καὶ δύναμη ἐκφράζεται στὸ σύγχρονο οἰκουμενικὸ κήρυγμα τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ εὐρωπαϊκὴ πολιτισμικὴ συνεργασία εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιτύχει σύνθεση πολιτισμικῶν ἐπιρροῶν καὶ παραδόσεων τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Οἱ νέες κατευθύνσεις πολιτισμικοῦ ἔργου Ἐλλήνων δημιουργῶν, στὸ πλαίσιο τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ διεθνῶν ἐξελίξεων, προσδίδουν νέο ἐνδιαφέρον καὶ προοπτικὴ στὸ ἔργο τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ἀνάλυση μορφῶν ἐκφραστῆς καὶ πηγῶν ἐμπνευσης στὸ συγγραφικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ ἔργο, εἶναι εὔλογο νὰ ἀπασχολήσει τὴ σύγχρονη ἔρευνα καὶ νὰ προεσελκύσει τὴν προσοχὴ τῆς Ἀκαδημίας.